

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6Csp/34/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117205010
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2017:5117205010.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudcom Mgr. Andrejom Kekelym v právnej veci žalobcu: Consumer Finance Holding, a. s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, právne zastúpená JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovanému: L. Q., M.. XX.XX.XXXX, A. Q. XXX XX P. XXX, Š. G. P., o zaplatenie 731,51 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 358,46 eur spolu s úrokmi z omeškania:

- vo výške 8,05 % ročne zo sumy 11,80 eur od 21.04.2015 do 20.05.2015,
  - vo výške 8,05 % ročne zo sumy 25,13 eur od 21.05.2015 do 20.06.2015,
  - vo výške 8,05 % ročne zo sumy 38,47 eur od 21.06.2015 do 20.07.2015,
  - vo výške 8,05 % ročne zo sumy 51,80 eur od 21.07.2015 do 20.08.2015,
  - vo výške 8,05 % ročne zo sumy 65,13 eur od 21.08.2015 do 20.09.2015,
  - vo výške 8,05 % ročne zo sumy 78,47 eur od 21.09.2015 do 20.10.2015,
  - vo výške 8,05 % ročne zo sumy 91,80 eur od 21.10.2015 do 20.11.2015,
  - vo výške 8,05 % ročne zo sumy 105,13 eur od 21.11.2015 do 20.12.2015,
  - vo výške 8,05 % ročne zo sumy 118,47 eur od 21.12.2015 do 20.01.2016,
  - vo výške 8,05 % ročne zo sumy 131,80 eur od 21.01.2016 do 20.02.2016,
  - vo výške 8,05 % ročne zo sumy 145,13 eur od 21.02.2016 do zaplatenia,
  - vo výške 8 % ročne zo sumy 13,33 eur od 21.03.2016 do 20.04.2016,
  - vo výške 8 % ročne zo sumy 26,67 eur od 21.04.2016 do 20.05.2016,
  - vo výške 8 % ročne zo sumy 40,- eur od 21.05.2016 do 20.06.2016,
  - vo výške 8 % ročne zo sumy 53,33 eur od 21.06.2016 do 20.07.2016,
  - vo výške 8 % ročne zo sumy 66,67 eur od 21.07.2016 do 20.08.2016,
  - vo výške 8 % ročne zo sumy 80,- eur od 21.08.2016 do 20.09.2016,
  - vo výške 8 % ročne zo sumy 93,33 eur od 21.09.2016 do 20.10.2016,
  - vo výške 8 % ročne zo sumy 106,67 eur od 21.10.2016 do 20.11.2016,
  - vo výške 8 % ročne zo sumy 120,- eur od 21.11.2016 do 20.12.2016,
  - vo výške 8 % ročne zo sumy 133,33 eur od 21.12.2016 do 20.01.2017,
  - vo výške 8 % ročne zo sumy 146,67 eur od 21.01.2017 do 20.02.2017,
  - vo výške 8 % ročne zo sumy 160,- eur od 21.02.2017 do 20.03.2017,
  - vo výške 8 % ročne zo sumy 173,33 eur od 21.03.2017 do 20.04.2017,
  - vo výške 8 % ročne zo sumy 186,67 eur od 21.04.2017 do 20.05.2017,
  - vo výške 8 % ročne zo sumy 200,- eur od 21.05.2017 do 20.06.2017,
  - vo výške 8 % ročne zo sumy 213,33 eur od 21.06.2017 do zaplatenia,
- a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobu vo zvyšnej časti zamietá.

Žiadna zo strán sporu nemá na náhradu trov konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 10.02.2017 doručenou Okresnému súdu Žilina dňa 13.02.2017 domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 731,51 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 731,51 eur od 20.04.2014 do zaplatenia a zároveň mu nahradiť trovy konania.
2. Žalobca žalobu skutkovo odôvodnil tým, že dňa 30.07.2012 uzavrel so žalovaným zmluvu o pôžičke evidenčné č. XXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému celkovú sumu pôžičky 1.497,- eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 25,67 eur. Doposiaľ uhradil žalovaný len sumu 436,39 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t. j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, dňa 01.03.2014 listom - predžalobná upomienka vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, dňa 19.04.2014 úver zosplatnil. Po tomto žalovaný doposiaľ dlžné splátky neuhradil. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby tak predstavuje sumu 731,51 eur. Tento dlh žalobca špecifikoval tak, že žalovaný mal uhradiť sumu 1.167,90 eur, od ktorej treba odpočítať úhrady žalovaného v sume 436,39 eur. Žalobca si súčasne uplatnil nárok na zákonné úroky z omeškania. Ako dôkazy na preukázanie svojich skutkových tvrdení žalobca označil a k žalobe pripojil: zmluvu o pôžičke, Všeobecné obchodné podmienky, list označený ako „Predžalobná upomienka“ s doručenkou a prehľad splátok a úhrad.
3. Žalovaný sa k žalobe a jej prílohám, ktoré mu boli doručené riadne do vlastných rúk, aj napriek výzve súdu v určenej lehote písomne nevyjadril.
4. Podľa ust. § 219 ods. 3 CSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.
5. Podľa ust. § 297 písm. b) CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.
6. Vzhľadom k tomu, že v danej veci išlo o spotrebiteľský spor s hodnotou do 1.000,- eur (vrátane), ako aj vzhľadom k tomu, že v danom prípade išlo o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci a skutkové tvrdenia žalobcu žalovaný nenamietal, súd v zmysle ust. § 297 písm. b) CSP vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania a verejne vyhlásil tento rozsudok dňa 27.06.2017, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke súdu dňa 21.06.2017.
7. Súd tak na základe žalobcom produkovaných dôkazov dospel k nasledovným skutkovým zisteniam, pričom vec posúdil podľa nižšie uvedených ustanovení právnych predpisov a dospel k nasledovným záverom.
8. Dňa 30.07.2012 uzavrel žalobca ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o poskytnutí pôžičky č. XXXXXX (dôkaz predložený žalobcom na č. I. 3 spisu), ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len „VOP“, dôkaz predložený žalobcom na č. I. 4 spisu), ktorej predmetom bolo poskytnutie peňažnej sumy vo výške 800,- eur žalovanému za nasledovných podmienok: počet mesačných splátok 60, mesačná splátka vo výške 25,67 eur (vrátane poistenia) so splatnosťou vždy do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca a splatnosťou prvej splátky do 20.08.2011 [čl. 6 bod 6.1, 6.2 a 6.4 VOP a prehľad splátok a úhrad] a poslednej splátky (mesiac/rok) 07/2017, s celkovými nákladmi spotrebiteľa 697,- eur, s celkovou sumou pôžičky vo výške 1.497,- eur, s výškou ročnej úrokovej sadzby: 32 %, RPMN: 32,00 %, priemernou RPMN: 46,52 %, sadzbou poistenia 2,9 %. Zároveň bolo dojednané medzi účastníkmi zmluvy poistenie schopnosti splácať splátky s mesačnou výškou poistenia 0,72 eur, a to tak, že žalovaný podpisom na zmluve vyjadril svoj súhlas s poistením schopnosti splácať splátky pôžičky, pričom poistenie mu malo vzniknúť na základe rámcovej zmluvy o poistení č. SLP2014 uzavretej medzi CFH (ako poisťníkom) a Poisťovňou Cardif Slovakia, a. s. a Všeobecných poistných podmienok poisťiteľa uvedených v čl. 1.1 Podmienok k zmluve, a to v rozsahu základného súboru poistenia.
9. Podľa ust. čl. 6 bod 6.1 VOP, Klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú Pôžičku, a to v pravidelných mesačných Splátkach v sume a termínoch určených Splátkovým kalendárom, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, inak v sume a termínoch uvedených v Zmluve a/alebo v Podmienkach a/alebo VOP.

10. Podľa ust. čl. 6 bod 6.2 VOP, pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo Podmienkach a/alebo VOP stanovené inak, sú Splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci.

11. Podľa ust. čl. 6 bod 6.3 VOP, v jednotlivých splátkach je zahrnutý dohodnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny a poistenie.

12. Podľa ust. čl. 6 bod 6.4 VOP, prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení Zmluvy a/alebo doručení Služby, pokiaľ nie je dohodnuté inak.

13. Podľa ust. čl. 11 bod 11.3 VOP, v prípade omeškania s úhradou jednotlivých Splátok je Klient povinný uhradiť Spoločnosti okrem Zmluvnej pokuty i Sankčný úrok vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 z. z. Sankčný úrok je splatný na výzvu Spoločnosti.

14. Podľa ust. čl. 12 bod 12.1 VOP, Zmluva sa skončí úplným splnením všetkých záväzkov a pohľadávok Klienta vo vzťahu k Spoločnosti podľa Zmluvy. Skončenie Zmluvy nemá vplyv na vyhlásenie Klienta uvedené v Zmluve, Záložnej zmluve, VOP alebo akéhokoľvek vyhlásenia Klienta dané Spoločnosti a tiež na arbitrážnu doložku v zmysle čl. 14.24 VOP.

15. Podľa ust. čl. 12 bod 12.2 VOP, klient ako aj Spoločnosť je oprávnená zmluvu kedykoľvek vypovedať bez uvedenia dôvodu. Účinky výpovede nastávajú až okamihom vzniku skutočnosti podľa bodu 12.1 vyššie.

16. Z listiny označenej žalobcom ako „Prehľad splátok a úhrad“ (dôkaz predložený žalobcom na č. I. 7 spisu) vyplýva, že žalovanému boli v danom prípade predpísané na úhradu splátky vo výške 25,67 eur, a to so splatnosťou každej z nich 20. dňa príslušného mesiaca počnúc dňom 20.08.2012 (splatnosť 1. splátky) a končiac dňom 20.03.2014 (splatnosť 20. splátky). Dňa 19.04.2014 bola žalovanému predpísaná na úhradu splátka vo výške 654,50 eur. Počas obdobia do 15.08.2014 (ako aj celkovo až do rozhodnutia súdu vo veci, keďže nevyšlo v konaní najavo, že by žalovaný vykonal ďalšiu úhradu) vykonal žalovaný nasledovné úhrady: dňa 21.09.2012 vo výške 51,34 eur, dňa 15.10.2012 vo výške 25,67 eur, dňa 15.11.2012 vo výške 25,67 eur, dňa 15.01.2013 vo výške 25,67 eur, dňa 15.02.2013 vo výške 25,67 eur, dňa 15.04.2013 vo výške 25,67 eur, dňa 15.05.2013 vo výške 25,67 eur, dňa 15.07.2013 vo výške 25,67 eur, dňa 15.08.2013 vo výške 25,67 eur, dňa 16.09.2013 vo výške 25,67 eur, dňa 15.10.2013 vo výške 25,67 eur, dňa 15.11.2013 vo výške 25,67 eur, dňa 15.01.2014 vo výške 25,67 eur, dňa 17.02.2014 vo výške 25,67 eur, dňa 15.05.2014 vo výške 25,67 eur a dňa 15.08.2014 vo výške 25,67 eur, celkovo tak v sume 436,39 eur, ktoré úhrady boli žalobcom započítané na úhradu splátok [viď poznámka v „Prehľade splátok a úhrad“ ako „Priradenie (EČ, splátka)“].

17. Listom zo dňa 01.03.2014 označeným ako „Predžalobná upomienka“ (dôkaz predložený žalobcom pôvodne so žalobou na č. I. 5 spisu) žalobca vyzýval žalovaného k bezodkladnej úhrade celkovej sumy 1.162,86 eur s poukazom na to, že ku dňu 01.03.2014 eviduje túto sumu ako nedoplatok na splátkach k zmluve č. XXXXXXXX zo dňa 30.07.2012, s upozornením, že ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 01/2014 do 06.04.2014 bude oprávnený úver zosplatiť.

18. Listom zo dňa 01.03.2014 označeným ako „Predžalobná upomienka“ (dôkaz na č. I. 15 spisu predložený žalobcom ďalším podaním zo dňa 22.02.2017 s odôvodnením, že prvá listina obsahuje nesprávnu sumu dlžného zostatku) žalobca vyzýval žalovaného k bezodkladnej úhrade celkovej sumy 110,39 eur s poukazom na to, že ku dňu 01.03.2014 eviduje túto sumu ako nedoplatok na splátkach k zmluve č. XXXXXXXX zo dňa 30.07.2012, s upozornením, že ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 01/2014 do 06.04.2014 bude oprávnený úver zosplatiť.

19. Podľa fotokópie listovej obálky žalobcu adresovanej žalovanému (dôkaz predložený žalobcom na č. I. 6 spisu) si žalovaný túto zásielku v odbernej lehote končiacej dňa 21.03.2014 neprevzal.

20. Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom od 11.06.2010 do 31.03.2015, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

21. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31.05.2014, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

22. Podľa ust. § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 394/2011 Z. z. účinnom od 01.12.2011, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania [5a) napríklad zákon Slovenskej národnej rady č. 138/1992 Zb. o autorizovaných architektoch a autorizovaných stavebných inžinieroch v znení neskorších predpisov, zákon č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb.

o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov].

23. Podľa ust. § 2 písm. b), d), g), h), i), j) a l) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 11.06.2010 do 22.12.2015, na účely tohto zákona sa rozumie b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19, j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru, l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

24. Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 11.06.2010, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

25. Podľa ust. 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 394/2011 Z. z. účinnom od 01.12.2011 do 31.03.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka (§ 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov) musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobie, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie

a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

26. Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2012, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

27. Podľa ust. § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

28. Podľa ust. § 52 ods. 3 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa ust. § 52 ods. 4 OZ v znení zákona č. 379/2008 Z. z. účinnom od 01.11.2008, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

30. Podľa ust. § 53 ods. 9 OZ v znení zákona č. 161/2011 Z. z. účinnom od 01.07.2011, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

31. Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

32. Podľa ust. § 565 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb., ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

33. Podľa ust. § 657 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb., zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

34. Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení nariadenia vlády SR č. 586/2008 Z. z. účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (§ 17 ods. 1 zákona č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

35. Podľa ust. § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení nariadenia vlády SR č. 20/2013 Z. z. účinnom od 01.02.2013, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

36. Zmluva o úvere podľa ust. § 497 ObZ bola v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) ObZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy medzi účastníkmi absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom, to znamená, že sa

spravovala ObZ bez ohľadu na to, kto bol subjektom týchto vzťahov (podnikateľ alebo iná osoba). Zmluva o úvere je zmluvou konsenzuálnou, lebo vzniká už dohodou zmluvných strán o jej obsahu. Na jej vznik sa nevyžaduje aj faktické poskytnutie úverových prostriedkov. ObZ v základnom ust. 497 vymedzuje nasledujúce podstatné časti úverovej zmluvy: a) určenie zmluvných strán, b) určenie sumy (limitu), do ktorej budú peňažné prostriedky poskytnuté, c) záväzok veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky, d) záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté prostriedky a zaplatiť úroky. Dohoda o uvedených podstatných častiach zmluvy je nevyhnutná na to, aby vznikla úverová zmluva (§ 269 ods. 1). Ak nedôjde k dohode hoci len o jednej z uvedených podstatných častí, nemožno hovoriť o vzniku úverovej zmluvy.

37. Zmluva o pôžičke podľa ust. § 657 OZ má povahu reálneho kontraktu, teda vznik pôžičky predpokladá nielen dohodu strán, ale aj skutočné odovzdanie predmetu pôžičky (pri peniazoch i bezhotovostným prevodom) dlžníkovi. Pojmovými znakmi zmluvy o pôžičke sú: a) prenechanie veci na voľné nakladanie, teda aj spotrebovanie, b) druhovo určený predmet pôžičky, c) dočasnosť právneho vzťahu, d) povinnosť dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu a e) obvykle aj doba splatnosti jej vrátenia. Ak však doba vrátenia pôžičky (splatnosť) nie je dohodnutá, dlžník je povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal (§ 563 Občianskeho zákonníka).

38. Z vykonaného dokazovania mal tak súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným vznikol záväzkovo-právny vzťah na základe vyššie uvedenej uzavretej zmluvy o poskytnutí pôžičky zo dňa 30.07.2012. S poukazom na to, že zo strany právneho predchodcu žalobcu išlo bez najmenších pochybností o činnosť v zmysle ust. § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka a zo strany žalovaného nešlo o konanie v rámci predmetu jeho obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, súd mal za to, že išlo o uzavretie spotrebiteľskej zmluvy podľa ust. § 52 a nasl. OZ. Keďže v danom prípade išlo o poskytnutie peňažných prostriedkov v sume 800,- eur, súd konštatuje, že v danom prípade išlo o uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. [§ 2 písm. d)] Súd sa tak v ďalšom zaoberal otázkou, o aký zmluvný typ, t. j. o uzavretie akej zmluvy medzi účastníkmi zmluvy išlo, a to vzhľadom k tomu, že spotrebiteľská zmluva, ako to vyplýva priamo zo znenia cit. ust. § 52 ods. 1 OZ, resp. zmluva o spotrebiteľskom úvere, ako to vyplýva priamo zo znenia ust. § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z., nie je samostatným zmluvným typom. V danom prípade sa účastníci zmluvy dohodli, že žalobca poskytne žalovanému peňažnú sumu vo výške 800,- eur (k čomu aj došlo) a žalovaný vráti uhradenú peňažnú sumu žalobcovi spolu s dohodnutým úrokom a zaplatí dojednané poisťné. S poukazom na vyššie uvedené rozdielne pojmové znaky zmluvy o úvere a zmluvy o pôžičke, súd dospel k záveru, že zmluva uzavretá žalobcom a žalovaným má pojmové znaky zmluvy o pôžičke podľa ust. § 657 OZ, pričom ako reálny kontrakt vznikla samotným poskytnutím finančných prostriedkov vo výške 800,- eur. Z jej obsahu nepochybne vyplýva, že vôľa zmluvných strán priamo smerovala k prenechaniu predmetnej peňažnej sumy žalobcom ako veriteľom žalovanému ako dlžníkovi. Vôľou zmluvných strán nebolo dohodnúť záväzok veriteľa poskytnúť po uzavretí zmluvy ako konsenzuálneho kontraktu až na požiadanie dlžníka peňažné prostriedky do sumy 800,- eur.

39. Súd tak vychádzal z toho, že žalobca si tak svoju povinnosť podľa ust. § 657 OZ nesporne splnil, a to tým, že došlo k prenechaniu peňažnej sumy 800,- eur zo strany žalobcu žalovanému s tým, že žalovaný sa mal zaviazat' vrátiť žalobcovi túto sumu zvýšenú o celkové náklady spotrebiteľa vo výške 697,- eur a zaplatiť mesačné poisťné v sume 0,72 eur, t. j., že žalovaný sa mal zaviazat' zaplatiť žalobcovi celkovo sumu 1.540,20 eur, a to v 60 mesačných splátkach vo výške 25,67 eur (60 x 25,67 eur = 1.540,20 eur).

40. Súd však poukazuje na to, že dotknutá zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným neobsahovala náležitosti podľa cit. ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o výške splátok istiny a úrokov, ktoré mal žalovaný žalobcovi zaplatiť. Aj keď bola v zmluve explicitne uvedená celková výška každej mesačnej splátky v sume 25,67 eur, úroková sadzba 32 % ročne, ako aj celková čiastka k zaplaceniu v sume 1.947,- eur [ktorá bola súčinom mesačnej splátky bez poistenia vo výške 24,95 eur a počtu splátok 60 = 1.497,- eur], nikde však v zmluve nebola uvedená výška splátok zvlášť čo do istiny a čo do úroku, t. j. časť každej mesačnej splátky, ktorá mala zodpovedať sume započítanej na splatenie istiny a na splatenie úroku. Keďže bol nepochybne žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 800,- eur, je však v zmysle cit. ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným aj napriek chýbajúcim podstatným náležitostiam platná, ale rovnako v zmysle uvedeného cit. ustanovenia sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Preto tak bolo povinnosťou žalovaného žalobcovi vrátiť len poskytnutú peňažnú sumu 800,- eur a zaplatiť poisťné celkovo vo výške 23,40 eur (vychádzajúc z výšky splátky bez úroku a bez poistenia: 800,- eur / 60 splátok = 13,3333 eur; poisťné mesačne vo výške 2,9 % z mesačnej splátky v sume 13,3333 eur = 2,9 % x 13,3333 eur = 0,39 eur; 60 splátok x 0,39 eur = 23,40 eur), a to v 60-tich rovnomerných mesačných splátkach vo výške 13,7233 eur (mesačná splátka bez poistenia 13,3333 eur + mesačné poisťné 0,39 eur = 13,7233 eur) so splatnosťou prvej splátky dňa 20.08.2012 a poslednej

dňa 20.07.2017 a pri splatnosti 2. až 59. splátky 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca. Pokiaľ sa žalobca domáhal voči žalovanému nároku na zaplatenie dojednaných úrokov (zahrnutých v splátkach č. 18 až 21, keďže po zosplatnení si už zjavne nárok na úroky neuplatňoval a žalobca celkovo uhradil sumu 436,39 eur zodpovedajúcu 17 dojednaným mesačným splátkam, t. j. vrátane úroku a poistenia), v tejto časti bola žaloba žalobcu nedôvodná bez právneho základu.

41. Na závere uvedenom v predchádzajúcom odseku odôvodnenia tohto rozsudku nič nemení ani prípadná argumentácia žalobcu poukazujúca na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Bíróovej zo dňa 09.11.2016. Súdny dvor EÚ totiž vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký nikdy nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho. V súlade s týmto Súdny dvor EÚ aj vo veci C-42/15 poskytol výlučne výklad smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „Smernica“) a v žiadnom prípade sa nemohol a ani sa nevyjadroval k výkladu zákona č. 129/2010 Z. z. Výklad vnútroštátneho práva poskytujú totiž výlučne vnútroštátne súdy. Súd pripúšťa, že vnútroštátna právna úprava zakotvená v ust. § 9 ods. 2 písm. k) v spojení s ust. § 11 ods. 1 písm. a) [toho času písm. b)] zákona č. 129/2010 Z. z. je v rozpore s obsahom Smernice [vyloženej Súdny dvorom EÚ, podľa ktorého: „Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave; Článok 23 Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto Smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.“.], avšak tento konflikt automaticky neznamená prednosť uplatnenia Smernice pred vnútroštátnou právnou normou. V takom prípade totiž vnútroštátny súd je povinný skúmať, či môže Smernici priznať priamy účinok a ak jej priamy účinok priznať nemôže, tak či jej môže priznať aspoň nepriamy účinok (teda vykladať zákon eurokonformne), alebo napokon, či jej takýto nepriamy účinok priznať nemôže. Otázka priameho účinku smerníc sa vo všeobecnosti v podstate týka vymedzenia podmienok, za ktorých vnútroštátne orgány môžu určitú normu práva Únie aplikovať priamo, bezprostredne, na prípad, ktorý riešia. Zásadne platí zákaz horizontálneho priameho účinku smernice spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci (pozn.: priamy účinok je tak v zásade možný len v spore medzi jednotlivcom a štátom, kedy sa jednotlivец dovolá svojho práva vyplývajúceho zo smernice priamo voči štátu ako subjektu zodpovednému za nesprávne implementovanie smernice). [k tomu napr. rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-152/84 zo dňa 26.2.1986, rozsudok Súdneho dvora EÚ v spojených veciach C-397/01 až C-403/01 zo dňa 05.10.2004] Z uvedeného vyplýva, že v prejednávanej veci (t. j. v spore medzi jednotlivcami: žalobcom a žalovaným, súd Smernici nemohol priznať priamy horizontálny účinok. Nepriamy účinok smernice v zmysle judikatúry Súdneho dvora EÚ (napr. rozsudok vo veci C-14/83 zo dňa 10.4.1984) znamená, že vnútroštátne súdy sú povinné vykladať vnútroštátne právo vo svetle znenia a účelu smernice, pričom tento výklad nie je absolútny (nejedná sa totiž o priamy účinok), ale je obmedzený rozsahom a medzami. Nejedná sa totižto (ako už bolo uvedené) o priamy účinok smernice, kedy je vnútroštátne právo vypustené a doslova nahradené smernicou a teda v prípade nepriameho účinku vnútroštátne právo ostáva naďalej v platnosti, nemôže byť vypustené na úkor smernice, vnútroštátny súd ho berie v plnom rozsahu v úvahu a vykladá ho, len musí skúmať, či ho môže vykladať eurokonformne. Povinnosť vnútroštátneho sudcu odvolávať sa na obsah smernice pri výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je obmedzená všeobecnými zásadami práva, najmä právnou istotou a zákazom retroaktivity a nemôže slúžiť ako základ pre výklad contra legem vnútroštátneho práva (k tomu analogicky rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-105/03 zo dňa 16.06.2005, obdobne rozsudok vo veci C-268/06 zo dňa 15.04.2008) Vzhľadom na explicitné znenie ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, by súdy, ak by po rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-42-15 vyložili toto ustanovenie vnútroštátneho práva eurokonformne tak, že zmluva nemusí obsahovať členenie splátok na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne v otázke, kedy je zmluva o úvere bezúročná a bez poplatkov, nahradili by doslova vnútroštátne právo Smernicou (čo je postup typický pre priamy účinok). Nakoľko sa ale jedná o spory medzi jednotlivcami, priamy účinok je vylúčený a teda je možné uvažovať iba o účinku nepriamom, takýto postup však nebude možný, pretože by sa jednalo o výklad práva contra legem [resp. v rozpore s doterajšou ustálenou rozhodovacou praxou súdov, pokiaľ ide o výklad znenia

ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., čo by zároveň neprípustným spôsobom zasiahlo do princípu právnej istoty; napr. rozsudky Najvyššieho súdu SR spis. zn. 7Sžo/61/2015 zo dňa 28.06.2016 a spis. zn. 3Cžo/19/2012 zo dňa 12.03.2013, rozsudky Krajského súdu v Žiline č. k. 5Co/190/2016 zo dňa 25.10.2016, č. k. 5Co/203/2016-89 zo dňa 25.10.2016, spis. zn. 5Co/214/2016 zo dňa 28.06.2016, č. k. 7Co/61/2017-126 zo dňa 26.04.2017, č. k. 7Co/441/2015-72 zo dňa 19.08.2015, č. k. 8Co/267/2016-132 zo dňa 31.03.2017, č. k. 10Co/720/2015 zo dňa 30.06.2016, č. k. 10Co/346/2016-92 zo dňa 29.11.2016, č. k. 11Co/31/2016-85 zo dňa 16.02.2016, uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 9Co/214/2016-91 zo dňa 30.06.2016, rozsudky Okresného súdu Žilina č. k. 6C/138/2014-35 zo dňa 31.08.2015, č. k. 6C/366/2014-64 zo dňa 18.09.2015, č. k. 6C/230/2014-32 zo dňa 27.10.2015, č. k. 6C/125/2014-39 zo dňa 18.12.2015, č. k. 6C/151/2014-33 zo dňa 18.12.2015, č. k. 6C/195/2015-53 zo dňa 18.12.2015, č. k. 6C/253/2014-37 zo dňa 09.02.2016, č. k. 6C/193/2014-81 zo dňa 19.02.2016].

42. Na závere o bezúročnosti bezpoplatkovosti daného spotrebiteľského úveru nemôže nič zmeniť ani ďalšia prípadná argumentácia žalobcu, že aj neuvedenie náležitostí podľa ust. § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a ust. § 10 ods. 1 v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej v období od 11.06.2010 do 31.12.2012 mohlo spôsobiť následok podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2012, t. j. bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru, len za podmienky, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nebola uzavretá písomne. S týmto výkladom cit. ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. sa súd nemôže stotožniť. Takýto právny výklad ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. totižto opomína vzájomnú previazanosť cit. ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., v zmysle ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, s cit. ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., ktorý ustanovuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Je tak zrejmé, že úmyslom zákonodarcu bolo to, že ak ktorákoľvek z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa cit. ust. § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a ust. § 10 ods. 1 nebude v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená písomne (v prípade, že samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere nebude uzavretá ako písomný právny úkon, je len pochopiteľné, že tak nebude dojednaná ani jedna z uvedených náležitosti v písomnej forme), má to mať za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého spotrebiteľského úveru. Úmyslom zákonodarcu určite nebolo to, aby napr. v prípade dojednania zmluvy o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme, v ktorej by však absentovalo písomné dojednanie úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, ako aj ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, pričom by však tieto náležitosti boli dojednané v ústnej forme, by bolo možné od spotrebiteľa zo strany veriteľa požadovať aj písomne nedojednané úroky. Určitý výkladový problém, resp. nepresnosť znenia ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. napokon odstránila novela zákona č. 129/2010 Z. z. vykonaná zákonom č. 352/2012 Z. z., ku ktorej osobitná časť dôvodovej správy udáva: „Cieľom navrhovanej úpravy je zosúladienie normatívneho textu zákona s odôvodnením tak, aby poskytnutý spotrebiteľský úver sa považoval za bezúročný a bez poplatkov, prípade ak - zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 alebo - neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) alebo - neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 zákona alebo - je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Týmto sa dosiahne pôvodný zámer predkladateľa stanoviť určité dôsledky porušenia povinností ustanovených týmto zákonom.“

43. Je teda možné konštatovať, že úhrady žalovaného v celkovej výške 436,39 eur bolo potrebné započítať na úhradu prvých 21 splátok splatných dňa 20.08.2012 až dňa 20.04.2014 každej vo výške 13,7233 eur (t. j. spolu s poistným) a ďalších 11 splátok splatných dňa 20.05.2014 až 20.03.2015 vo výške 13,3333 eur (už bez poistenia, keďže žalobca žalovanému po dni 19.04.2014, kedy zaúčtoval žalovanému podľa prehľadu splátok a úhrad zosplatenú sumu 654,50 eur, už od žalovaného zjavne poistné nepožadoval) a napokon časti splátky splatnej dňa 20.04.2015 vo výške 1,5344 eur [(21 x 13,7233 eur) + (11 x 13,3333 eur) + 1,5344 eur = 288,1893 eur + 146,6663 eur + 1,5344 eur = 436,39 eur].

44. Ku dňu 19.04.2014, kedy malo dôjsť zo strany žalobcu k zosplateniu pôžičky (t. j. k využitiu práva podľa ust. § 565 OZ) tak žalovaný nebol v omeškaní s plnením svojho zmluvného záväzku platiť žalobcovi splátky spotrebiteľského úveru. Preto ak žalobca ku dňu 19.04.2014 požiadal žalovaného o úhradu všetkých splátok pôžičky (22. až 60. splátky už bez úroku a poistenia) jednorázovo, tento jeho právny úkon je v rozpore so znením cit. ust. § 53 ods. 9 a ust. § 565 OZ a teda z dôvodu tohto rozporu so zákonom podľa ust. § 39 OZ neplatný. Žalovaný mal tak aj naďalej povinnosť splácať predmetnú pôžičku v splátkach vo vyššie súdom určenej výške so splatnosťou do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca so splatnosťou poslednej splátky dňa 20.07.2017.

45. Pokiaľ sa tak žalobca domáhal zaplata sumy 2.517,25 eur, súd dospel s poukazom na bezúročnosť predmetného úveru [§ 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z.], ďalej s poukazom na splatnosť peňažného záväzku žalovaného (t. j., že ku dňu vyhlásenia rozsudku v prejednávanej

veci nedošlo ešte k splatnosti 60. splátky splatnej dňa 20.07.2017 vo výške 13,3333 eur bez poistenia, ktoré už žalobca od žalovaného počnúc splátkou splatnou dňa 20.05.2014 nepožadoval) po zaokrúhlení na celé eurocenty 13,34 eur, teda v tomto rozsahu bola žaloba podaná pred splatnosťou peňažného záväzku odporcu (t. j. predčasne; podľa ust. § 217 ods. 1 veta prvá CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, kedy pohľadávka žalobcu na zaplatenie poslednej splátky splatnej dňa 20.07.2017 ešte nebola splatná a z tohto dôvodu vymáhateľná na súde) a napokon s poukazom na to, že celú sumu úhrad žalovaného 436,39 eur bolo treba započítať na úhradu peňažného záväzku žalovaného z predmetnej zmluvy zo dňa 30.07.2012 vrátiť istinu pôžičky (z dôvodu konštatovanej bezúročnosti a bezpoplatkovosti daného spotrebiteľského úveru) a zaplatiť poistné vo výške 8,19 eur (21 splátok x 0,39 eur = 8,19 eur, keďže žalobca od žalovaného počnúc 22. splátkou splatnou dňa 20.05.2014 už poistné nepožadoval), k záveru, že žaloba v časti o zaplatenie sumy 731,51 eur je dôvodná len čo do zaplatenia sumy 358,46 eur [neuhradená časť 33. splátky bez poistenia splatnej dňa 20.04.2015 vo výške 11,7989 eur a neuhradené 34. splátka splatná dňa 20.05.2015 až 59. splátka splatná dňa 20.06.2017 každá vo výške 13,3333 eur; 11,7989 eur + (26 splátok x 13,3333 eur) = 358,4647 eur po zaokrúhlení na eurocenty suma 358,46 eur], pričom v tomto rozsahu súd žalobe žalobcu v tejto časti vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 358,46 eur a vo zvyšnom rozsahu o zaplatenie sumy 373,05 eur žalobu v tejto časti zamietol.

46. Pokiaľ ide o splatnosť pohľadávky žalobcu na zaplatenie celkovej sumy 358,46 eur, k tejto došlo postupne nasledovne: v rozsahu nezaplatených 33. splátky vo výške 11,7989 eur dňa 20.04.2015 a v rozsahu nezaplatených 34. až 59. splátky každej vo výške 13,3333 eur 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca v období od 20.05.2015 (vrátane) do 20.06.2017 (vrátane). Do omeškania s plnením svojho zmluvného záväzku na vrátenie pôžičky (§ 517 ods. 1 OZ) sa tak žalovaný dostal dňom nasledujúcim po jeho splatnosti postupne nasledovne: v rozsahu nezaplatených 33. splátky vo výške 11,7989 eur dňa 21.04.2015 a v rozsahu nezaplatených 34. až 59. splátky každej vo výške 13,3333 eur každej 21. deň príslušného kalendárneho mesiaca v období od 21.05.2015 (vrátane) do 21.06.2017 (vrátane).

47. Pokiaľ ide o návrh v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 731,51 eur od 20.04.2014 do zaplatenia, žalobcovi vzhľadom k omeškaniu žalovaného, ako už súd vyššie uviedol, tak v zmysle cit. ust. § 517 ods. 2 OZ v spojení s cit. ust. § 3 ods. 1 v spojení s cit. ust. § 10c nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. (súd má zo svojej činnosti vedomosť, § 186 ods. 1 CSP, že základná úroková sadzba ECB bola: v období od 10.09.2014 do 15.03.2016 vo výške 0,05 % a v období od 16.03.2016 do vyhlásenia rozsudku vo výške 0 %) vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania v období od 20.04.2014 v rozsahu, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku. V uvedenom rozsahu súd žalobe v časti o zaplatenie úrokov z omeškania ako dôvodnej vyhovel a vo zvyšnom rozsahu žalobu v tejto časti zamietol.

48. Podľa ust. § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

49. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

50. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 2 CSP, a to vzhľadom k pomeru úspechu strán sporu v konaní v prejednávanej veci. Obe strany mali v konaní zásadne totožný úspech (žalobca v rozsahu sumy 358,46 eur a žalovaný v rozsahu sumy 373,05 eur), a preto súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že vyslovil, že žiadna zo strán sporu nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. CSP, odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 3 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby

každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).